

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudcem JUDr. Ondřejem Mörtlem ve věci **navrhovatelky** [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], proti 1) **domnělému otci** [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED], t.č. ve [REDACTED], se sídlem [REDACTED], 2) **nezletilému** [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED] zastoupeného opatrovníkem Městem [REDACTED], o **určení otcovství,**

t a k t o :

I.

Určuje se, že [REDACTED], je otcem nezletilého [REDACTED] z matky [REDACTED].

II.

Určuje se, že nezletilý [REDACTED], r.č. [REDACTED], ponese nadále příjmení „[REDACTED]“.

III.

Nezletilý [REDACTED], se **svěřuje** do péče matky.

IV.

Otec **je povinen** počínaje dnem 12. 8. 2012 platit nezletilému [REDAKCE], nar. [REDAKCE], výživné ve výši 1.000,- Kč měsíčně vždy nejpozději do 15. dne příslušného kalendářního měsíce k rukám matky.

V.

Dluh na výživném pro nezletilého [REDAKCE], nar. [REDAKCE], za období od 12. 8. 2012 do 1. 2. 2017 v celkové výši 53.645,- Kč **je otec povinen** zaplatit k rukám matky nejpozději do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

VI.

Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

VII.

Otec [REDAKCE], nar. [REDAKCE], **je povinen** zaplatit České republice – Okresnímu soudu v Písku soudní poplatek za návrh na zahájení řízení ve výši 2.000,- Kč do 3 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem sepsaným do protokolu u Okresního soudu v [REDAKCE] dne 14. 10. 2014 se navrhovatelka domáhala určení, že otcem jejího syna [REDAKCE], nar. [REDAKCE], je [REDAKCE], nar. [REDAKCE]. Současně požadovala, aby soud svěřil nezletilého do její péče a otcí stanovil adekvátní vyživovací povinnost. Navrhovatelka uvedla, že s domnělým otcem nezletilého se seznámila asi před čtyřmi roky, přičemž v rozhodném období pro početí nezletilého se intimně stýkala pouze s domnělým otcem. Domnělý otec nezletilého dle navrhovatelky pravidelně navštěvuje poté, co byl asi po 14 měsících v květnu 2014 propuštěn z výkonu trestu, na výživu nezletilého však nikterak finančně nepřispěl. Nezletilý a domnělý otec mají spolu vztah jako syn a otec.

Domnělý otec s tvrzeními matky ohledně otcovství k nezletilému [REDAKCE] vyjádřil v rámci své výpovědi učiněné dne 15. 7. 2015 před Okresním soudem v [REDAKCE] souhlas. Oproti matce však požadoval svěřeni nezletilého do vlastní péče se současným stanovením vyživovací povinnosti matce vůči nezletilému, rovněž navrhoval, aby po něm nezletilý nesl příjmení „[REDAKCE]“. V rámci doplňujícího účastnického výslechu realizovaného dožádaným Okresním soudem v [REDAKCE] dne 20. 12. 2016 se pak domnělý otec k samotnému návrhu matky odmítl vyjádřit.

V průběhu řízení soud vyslechl navrhovatelku, prostřednictvím dožádaného Okresního soudu v [REDAKCE] aktualizoval původní výpověď domnělého otce ze dne 15. 7. 2015, rovněž provedl listinné důkazy. Zjistil tak níže uvedené skutečnosti.

Navrhovatelka - matka nezletilého [REDAKCE] - v rámci ústního jednání konaného dne 20. 7. 2016 (na ústní jednání konané dne 1. 2. 2017 se matka již nedostavila, byť k němu byla soudem řádně předvolána) vypověděla, že má celkem 4 vyživovací povinnosti (nezl. [REDAKCE] [REDAKCE]). Po narození nejmladšího syna [REDAKCE] žila se všemi dětmi ve společné domácnosti s domnělým otcem v pronajaté části rodinného domu v [REDAKCE] ulici [REDAKCE]. Domnělý otec však musel přibližně po dvou měsících nastoupit do výkonu trestu odnětí svobody. Navrhovatelka byla od měsíce srpna 2012 na rodičovské dovolené, zpočátku pobírala rodičovský příspěvek ve výši 7.600,- Kč měsíčně, následně byl tento snížen na 3.800,- Kč měsíčně. Z výkonu trestu odnětí svobody se domnělý otec vrátil na konci roku 2014, v roce 2015 obnovili na dobu asi ¾ roku společné soužití, když obývali byt o velikosti 2 + 1 v obci [REDAKCE]. Domnělý otec nikde nepracoval, navrhovatelka neví, zda byl veden na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání. V souvislosti s bydlením se platilo asi 8.000,- Kč měsíčně. V listopadu 2015 se navrhovatelka s nezletilými dětmi přestěhovala do [REDAKCE], kde bydlí v pronajatém bytě o velikosti 2+1 v ulici [REDAKCE]. Za užívání bytu se platí nájemné a služby v celkové měsíční výši 11.000,- Kč, kromě toho platí navrhovatelka internet v částce 360,- Kč měsíčně a paušál na telefon. Kromě rodičovského příspěvku je příjem matky tvořen částečným invalidním důchodem ve výši přibližně 5.400,- Kč, příspěvkem na bydlení a přídatky na děti. Nezletilý [REDAKCE] je zdravý, má potřeby odpovídající jeho věku, navštěvuje mateřskou školu při centru [REDAKCE]. Domnělý otec se s nezletilým nevidá, navštívil jej v [REDAKCE] pouze jednou asi před třemi měsíci, kdy nezletilého bez svolení navrhovatelky odvezl do [REDAKCE]; tuto událost musela nakonec řešit policie. Za celé období od narození nezletilého [REDAKCE] doposud domnělý otec žádné výživné určené nezletilému [REDAKCE] k rukám navrhovatelky nezaplatil ani nezletilému nekoupil věcné dary.

Domnělý otec byl ve věci samé vyslechnut Okresním soudem v [REDAKCE] dne 15. 7. 2015, kdy mimo již výše uvedeného vypověděl, že v souvislosti s bydlením nemá žádné výdaje v souvislosti, přičemž žije se svojí matkou. Má další vyživovací povinnost k nezletilému synovi [REDAKCE], kterému platí soudem stanovené výživné asi 600,- Kč měsíčně. Od 12. 8. 2012 doposud nikde nepracoval, zaměstnání má zajištěné teprve asi 3 měsíce, když jeho příjem činí 13.000,- Kč měsíčně čistého. Domnělý otec je zdravý, na úhradu potřeb nezletilého přispívá pravidelně.

Vzhledem ke značné časové prodlevě mezi termínem původní výpovědi domnělého otce (15. 7. 2015) a předáním věci k dalšímu řízení a rozhodnutí Okresnímu soudu v [REDAKCE] (3. 6. 2016) byla výpověď domnělého otce aktualizována účastnickým výsledkem realizovaným prostřednictvím dožádaného Okresního soudu v [REDAKCE] dne 20. 12. 2016, kde domnělý otec aktuálně vykonává trest odnětí svobody. V rámci tohoto domnělý otec doplnil, že vyživovací povinnost k nezletilému synovi [REDAKCE] za něj aktuálně plní jeho matka, se kterou bydlel v rodinném domě před svým nástupem do výkonu trestu odnětí svobody. Od srpna 2012 doposud neměl domnělý otec nikdy žádné příjmy, nebyl veden na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání, nepobíral žádné sociální dávky, přičemž na živobytí si vydělával trestnou činností. Nyní je zaměstnán ve VTOS asi po dobu 1 měsíce, jeho příjem tak činí přibližně 5.000,- Kč měsíčně, tedy je ochoten nějaké peníze na výživné nezletilému posílat. Ve výkonu trestu je domnělý otec za krádeže a ublížení na zdraví, podobně jako tomu bylo v letech 2012 až 2014. Domnělý otec nemá žádný majetek, jeho dluhy dosahují částky

přibližně 140.000,- Kč. Nejvyšší dosažené vzdělání domnělého otce je střední odborné bez maturity, obor zedník, přičemž v daném oboru domnělý otec v minulosti pracoval asi 6 let. Domnělý otec nemá žádná zdravotní omezení pro výkon práce, je svobodný. S nezletilým se nestýká, naposledy ho viděl asi před rokem. Žádné výživné nezletilému neplatí

Z rodného listu nezletilého [REDAKCE], vystaveného dne [REDAKCE] matrikou Městského úřadu [REDAKCE] soud zjistil, že jako matka je v rodném listě uvedena navrhovatelka, otec uveden není.

Ze zprávy České správy sociálního zabezpečení ze dne 27. 2. 2015 aktualizované dne 5. 1. 2017 vyplývá, že navrhovatelka pobírá invalidní důchod prvního stupně, jehož výše činila v kalendářním roce 2012 částku 5.207,- Kč měsíčně, v roce 2013 částku 5.294,- Kč měsíčně, v roce 2014 částku 5.316,- Kč měsíčně, v roce 2015 částku 5.424,- Kč měsíčně, v roce 2016 částku 5.464,- Kč měsíčně a od 1. 1. 2017 tato činí 5.641,- Kč měsíčně.

Podle Výpisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob ze dne 3. 1. 2017 má domnělý otec celkem 8 záznamů v rejstříku trestů. Mimo jiné byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v [REDAKCE] ze dne 26. 9. 2012, sp. zn. [REDAKCE], ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v [REDAKCE], pobočka v [REDAKCE], ze dne [REDAKCE] za úmyslnou trestnou činnost k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání [REDAKCE] měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, přičemž předmětný trest byl vykonán dne [REDAKCE]. Dále pak byl rovněž za úmyslnou trestnou činnost odsouzen rozsudkem Okresního soudu [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], k nepodmíněnému trestu odnětí v trvání 18 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou.

Ze sdělení Věznice [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] bylo zjištěno, že domnělý otec je od [REDAKCE] ve věznici pracovně zařazen s nárokem na odměnu, přičemž její výše doposud známa není, neboť nevznikl nárok na její výplatu.

Úřad práce České republiky, Kontaktní pracoviště [REDAKCE], dne 4. 1. 2017 soudu sdělil, že navrhovatelka je osobou společně posuzovanou s celkem 4 dětmi, a to [REDAKCE]. Navrhovatelce byl vyplácen rodičovský příspěvek v období od září 2012 do června 2013 ve výši 7.600,- Kč měsíčně, od července 2013 do června 2016 pak ve výši 3.800,- Kč měsíčně. Od období měsíce srpna 2016 navrhovatelka rodičovský příspěvek již nepobírá (poslední část příspěvku byla vyplacena za měsíc červenec 2016 ve výši 7.200,- Kč). Od května 2013 do října 2016 je navrhovatelka rovněž příjemcem příspěvku na bydlení, tento se pohyboval v měsíční výši od 2.482,- Kč do 9.365,- Kč.

Sdělení Kontaktního pracoviště [REDAKCE] bylo doplněno zprávou Úřadu práce České republiky, Kontaktní pracoviště [REDAKCE] ze dne 5. 1. 2017. Z této soud dále zjistil, že navrhovatelka je s účinností od 25. 7. 2016 evidována jako uchazeč o zaměstnání, přičemž jí byla poskytována podpora v nezaměstnanosti do 24. 12. 2016 (startovací 3.886,- Kč měsíčně, vyšší 3.109,- Kč měsíčně, nižší 2.850,- Kč měsíčně). V období října 2015 až prosince 2016 byl navrhovatelce vyplácen příspěvek na živobytí (měsíční částky od 1.220,- Kč do 6.260,- Kč), v období listopadu 2015 až prosince 2016 rovněž doplatek na bydlení (v měsíčních částkách 207,- Kč až 8.093,- Kč).

Ze zprávy Úřadu práce České republiky, Kontaktní pracoviště [REDAKCE], ze dne 9. 1. 2017 bylo zjištěno, že navrhovatelka pobírala příspěvek na živobytí i v období od února 2014 do března 2015, a to v částkách od 2.084,- Kč do 3.288,- Kč měsíčně (v měsíci březnu 2015 byla rovněž příjemcem doplatku na bydlení ve výši 2.478,- Kč).

Ze zprávy Úřadu práce České republiky, Kontaktní pracoviště [REDAKCE], ze dne 9. 1. 2017 bylo zjištěno, že domnělý otec není a v období od srpna 2012 nebyl příjemcem žádných sociálních dávek (státní soc. podpora, hmotná nouze, příspěvek na péči apod.).

Z vyžádaného rozsudku Okresního soudu v [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] [REDAKCE], soud zjistil, že u nezletilého syna domnělého otce [REDAKCE] [REDAKCE], byla pravomocným rozsudkem téhož soudu ze dne [REDAKCE], nařízena ústavní výchova, přičemž ani jednomu z rodičů nebyla stanovena vyživovací povinnost k nezletilému.

Podle přehledů Regionální statistiky ceny práce za období let 2012 až 2016, které soud zajistil dne 31. 1. 2017 z Informačního systému o průměrném výdělků (gestor systému MPSV České republiky), činila průměrná měsíční hrubá mzda řemesníků a pracovníků na stavbách v regionu Kraje Vysočina v roce 2012 částku 18.086,- Kč, v roce 2013 částku 19.584,- Kč, v roce 2014 částku 21.777,- Kč a v roce 2015 částku 25.537,- Kč. Průměrná hrubá měsíční mzda v prvním pololetí roku 2016 (druhé pololetí roku doposud nebylo zpracováno) v rámci celé České republiky v daném oboru pak činila 20.039,- Kč.

Opatrovník nezletilého zpracoval v souvislosti s probíhajícím řízením dne 4. 7. 2016 zprávu, z níž soud zjistil, že navrhovatelka má podmínky vyhovující potřebám nezletilých dětí. Domnělý otec jeví opakovaně zájem o obnovení soužití, o nezletilého [REDAKCE] však zájem nejeví, nestýká se s ním, matce finančně nikterak nepřispívá. Rodina navrhovatelky je finančně zajištěna systémem sociálních dávek.

Při rozhodování o návrhu matky nezletilého na určení otcovství domnělého otce soud aplikoval níže citovaná zákonná ustanovení:

Podle ust. § 3028 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o.z.“), není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů.

Podle ust. § 54 odst. 2 zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, se v případě, kdy otcovství není založeno na základě jiných zákonných domněnek, za otce považuje muž, který s matkou dítěte souložil v době, od které neprošlo do narození dítěte méně než sto osmdesát a více než tři sta dnů, pokud jeho otcovství závažné okolnosti nevyklučují.

Podle § 19 odst. 2 zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení, dítěti, jehož rodiče neuzavřeli manželství a mají různá příjmení, se zapíše příjmení podle dohody rodičů při určení otcovství souhlasným prohlášením rodičů, nebo podle pravomocného rozsudku soudu o určení otcovství.

Podle ust. § 422 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z.ř.s.“), je s řízením o určení otcovství spojeno řízení o péči o nezletilé dítě a o výživě nezletilého dítěte.

Podle ust. § 908 o.z. nežijí-li spolu rodiče nezletilého dítěte, které není plně svéprávné, a nedohodnou-li se o úpravě péče o takové dítě, rozhodne o ní i bez návrhu soud. V ostatním se ustanovení § 906 a 907 použijí obdobně.

Podle § 907 odst. 1 o.z. soud může svěřit dítě do péče jednoho z rodičů, nebo do střídavé péče, nebo do společné péče; soud může dítě svěřit i do péče jiné osoby než rodiče, je-li to potřebné v zájmu dítěte. Má-li být dítě svěřeno do společné péče, je třeba, aby s tím rodiče souhlasili. Podle odst. 2 citovaného ustanovení pak při rozhodování o svěření do péče soud rozhoduje tak, aby rozhodnutí odpovídalo zájmu dítěte. Soud přitom bere ohled na osobnost dítěte, zejména na jeho vlohly a schopnosti ve vztahu k vývojovým možnostem a životním poměrům rodičů, jakož i na citovou orientaci a zázemí dítěte, na výchovné schopnosti každého z rodičů, na stávající a očekávanou stálost výchovného prostředí, v němž má dítě napříště žít, na citové vazby dítěte k jeho sourozencům, prarodičům, popřípadě dalším příbuzným i nepříbuzným osobám. Soud vezme vždy v úvahu, který z rodičů dosud o dítě řádně pečoval a řádně dbal o jeho citovou, rozumovou a mravní výchovu, jakož i to, u kterého z rodičů má dítě lepší předpoklady zdravého a úspěšného vývoje.

Podle ust. § 919 o.z. nežijí-li spolu rodiče nezletilého dítěte, které nenabylo plné svéprávnosti, a nedohodnou-li se o plnění vyživovací povinnosti k dítěti, nebo žijí-li rodiče takového dítěte spolu, ale jeden z nich vyživovací povinnost k dítěti neplní, postupuje soud podle § 915 až 918. To platí i v případě, že soud rozhoduje o péči o nezletilé dítě, které nenabylo plné svéprávnosti, pokud se rodiče nedohodnou o plnění vyživovací povinnosti k dítěti. Podle § 915 odst. 1 o.z. životní úroveň dítěte má být zásadně shodná s životní úrovní rodičů. Toto hledisko předchází hledisku odůvodněných potřeb dítěte. Podle § 913 odst. 2 o.z. při hodnocení schopností, možností a majetkových poměrů povinného je třeba také zkoumat, zda se povinný nevzdal bez důležitého důvodu výhodnějšího zaměstnání či výdělečné činnosti nebo majetkového prospěchu, popřípadě zda nepodstupuje nepřiměřená majetková rizika. Dále je třeba přihlídnout k tomu, že povinný o oprávněného osobně pečuje, a k míře, v jaké tak činí; přihlídně se popřípadě i k péči o rodinnou domácnost. Konečně podle § 922 odst. 1 o.z. výživné lze přiznat jen ode dne zahájení soudního řízení; u výživného pro děti i za dobu nejdéle tři let zpět od tohoto dne.

Po provedeném dokazování soud má soud za prokázané, že [REDAKCE], je otcem nezletilého [REDAKCE]. K tomuto závěru soud dospěl na základě shodného tvrzení navrhovatelky a domnělého otce, který tvrzení matky nezletilého obsažené v návrhu ve věci samé ze dne [REDAKCE] ohledně splnění zákonné domněnky otcovství stanovené ust. § 54 odst. 2 zákona o rodině (jímž se dotčený právní poměr řídí s odkazem na intertemporální ust. § 3028 odst. 2 o.z.), t.j. souložení s matkou nezletilého v době rozhodné pro početí nezletilého, i ohledně vlastního otcovství k nezletilému učinil nespornými v rámci své účastnické výpovědi podané dne 15. 7. 2015 před Okresním soudem v [REDAKCE]. Tento závěr je promítnut obsahově do výroku I. tohoto rozsudku.

V souladu s ust. § 54 odst. 2 zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení, musel soud v rámci rozhodnutí o určení otcovství rozhodnout současně o příjmení nezletilého, neboť rodiče nezletilého mají příjmení různá. Mezi navrhovatelkou a domnělým otcem ohledně této otázky shoda nepanovala, neboť každý z rodičů navrhoval určit nezletilému

příjmení po sobě samém. S ohledem na skutečnost, že nezletilý vyrůstá po celou dobu svého života převážně výlučně s matkou a třemi svými polorodými sourozenci, i s ohledem na příjmení užívané nezletilým doposud, rozhodl soud o určení příjmení nezletilému podle příjmení matčina, jak je uvedeno ve výroku II. rozsudku.

Obdobně pak soud musel s odkazem na obsah ust. § 422 z.ř.s. rozhodnout ohledně otázky péče o nezletilého a otázky výživy nezletilého, neboť tato řízení jsou ze zákona s řízením o určení otcovství spojena. V oblasti péče o nezletilého bylo rozhodnutí soudu jednoznačné právě s ohledem na dosavadní péči matky o nezletilého syna od jeho narození, kdy soud neuvažoval o jakékoli jiné formě péče než výlučné péči matky, která má potřebné podmínky pro péči o nezletilého, jak bylo ověřeno v rámci šetření realizovaného opatrovníkem v bydlišti matky. Oproti tomu otec se o nezletilého nikdy fakticky nezajímal, osobně o něj nepečoval, nikdy nepřispíval na jeho výživu, navíc se aktuálně jako již v minulosti nachází ve výkonu trestu odnětí svobody, v důsledku čehož je jeho péče o nezletilého i fakticky zcela vyloučena. Za takového skutkového zjištění bylo namíste rozhodnout o svěřením nezletilého do péče matky.

Otci byla současně stanovena povinnost platit nezletilému výživné, a to s odkazem na ust. § 922 odst. 1 o.z. zpětně od data narození nezletilého, neboť soud má za prokázané (mimo jiné na základě vyjádření samotného otce v rámci výpovědi ze dne 20. 12. 2016), že otec na výživu nezletilého v minulosti finančně ani jinak nepřispíval. Opačný závěr nevyplývá ze žádného z provedených důkazů, když je třeba zdůraznit, že otec se poskytnutí jakéhokoli plnění nezletilému ani prokazovat nepokoušel. Výživné bylo otci vyměřeno z tzv. potenciálního příjmu, neboť bylo zjištěno, že od srpna 2012 doposud otec nikde nepracoval, nebyl evidován jako uchazeč o zaměstnání na úřadu práce, nečerpal sociální dávky, přičemž současně je osobou bez jakýchkoli zdravotních omezení vyučenou v oboru zedník, které byly v rozhodné době opakovaně ukládány nepodmíněné tresty odnětí svobody v souvislosti s úmyslnou trestnou činností. Otec sám označil za jediný zdroj svých příjmů od srpna 2012 trestnou činnost. Při stanovení výše výživného soud tak vycházel ze závěru, že nemožnost dosáhnout příjmy adekvátní dosaženému vzdělání otce lze klást výlučně k tíži otce, tedy bylo vycházeno z průměrného výdělku v daném oboru a regionu v rozhodném období, který se dle zveřejněných statistik pohyboval mezi 18.086,- Kč až 25.537,- Kč hrubého měsíčně. Nutno podotknout, že stanovení vyživovací povinnosti otci v částce 1.000,- Kč měsíčně lze označit ve vztahu k otci za velice mírné.

Vzhledem ke zpětné účinnosti stanovení vyživovací povinnosti vznikl otci dluh na výživném za období 53 celých měsíců (měsíce září 2012 až leden 2017) a dále poměrné části měsíce srpna 2012 (20 dní od 12. 8. 2012 do 31. 8. 2012), tj. 53 x 1.000,- Kč + 645,- Kč, celkem tedy 53.645,- Kč. Dluh na výživném bylo otci uloženo ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku, když delší lhůta nebyla otci stanovena s ohledem na dlouhé časové období, v rámci něhož svou vyživovací povinnost k nezletilému neplnil.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť navrhovatelce, již vůči domnělému otci nárok na jejich náhradu ve smyslu ust § 142 odst. 1 o.s.ř. vznikl, žádné náklady nevznikly.

Výrokem VII. rozsudku pak bylo rozhodnuto ohledně povinnosti domnělého otce zaplatit státu Česká republika soudní poplatek za řízení, a to s odkazem na ust. § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle kterého je-li navrhovatel v řízení od poplatku osvobozen a soud jeho návrhu vyhověl, zaplatí podle výsledku řízení poplatek nebo

jeho odpovídající část žalovaný, nemá-li proti navrhovateli právo na náhradu nákladů řízení nebo není-li též od poplatku osvobozen. Navrhovatelka byla osvobozena od placení poplatku za řízení podle ust. § 11 odst. 2 písm. g) citovaného zákona, výše poplatku pak byla stanovena s odkazem na Položku 4 bod 1. písm. c) Sazebníku poplatků, který je přílohou citovaného zákona.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Okresní soud v Písku dne 1. února 2017

JUDr. Ondřej Mörtl, v.r.
samosoudce

za správnost vyhotovení:
Hana Dubská

Toto rozhodnutí ze dne 1. 2. 2017 číslo jednací Nc 1806/2016-150 nabylo právní moci dne 28. 3. 2017. Připojení doložky provedla Dana Kroupová dne 14. 11. 2019.